

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

6. Illustrum matronarum charitas erga maritos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Tu quoque ut auratos gereres Eriphyla lacertos,
Dilapsis nusquam est Amphiarauis equis.

Et Ovidius lib. I. amor.

Ex quibus exierat, trajecit corpora ferro
Filius, & poenae causa monile fuit.

Arguit hic locus fallacem mulierum amorem & inconstantem fidem, si quis sit, qui licetetur. Quoties eius vitam, quem oculum, corculum, delicium, animam suam vocant, venalem gerunt! acus crinalis, flabellum, speculum, digitabulum, in auris, monile, murenula, armilla, annulus haud difficulter expugnat mutabile pectus. Juvenal. lib. 2. Sat. 6.

Occurrent multæ tibi Belides, atque Eriphylae.

Illæ maritos occiderunt; hæc occidendum prodidit. Nihil non audet, mulier superba simul & avara; plerumque tantò nocentior, quanto apparet innocentior. P. Syrus in Mimo ait: *Aperte cùm mala est mulier, tum demum est bona.* Euripides fucatum malum appellat. Idem in Hippolyto loquitur:

Odi mulieres, te verò præcipue,
Quæ cùm malè egeris, blandè loqueris.

Eriphyla suâ proditione maritum in terræ hiatum præcipitavit. Toties hoc fit, quoties uxores malæ blanditiis ac nequitiis suis corda virorum evertunt; quarum superbiae ut satisfiat, ad fraudes, ad rapinas, ad varios dolos adiungunt eos; in impatientiam, in luxum, in avaritiam, in odio, in errores, in hæresim, in mille mala, & demum in æternæ damnationis barathrum pertrahunt. Felicissimus fuisse Imperator Justinianus, si conjuge Theodora caruisset, quæ ipsum in Eutychianam sectam induxit Baron. an. 540. Pari modo Arcadius Imp. ab uxore sua Eudoxia deceptus, sanctissimum Praesulem Chrysostomum in exilium egit. Baron. an. 404. Ita Valentem Imp. jam Christianâ doctrinâ imbutum, & baptismo proximum, Ariana hæresi implicavit uxor & perdidit. Theodoret. lib. 4. Eccles. hist. c. 11. Taceo plura. De huius generis feminis loquitur Philosophus Secundus, dum interrogatus quid esset mulier, respondit: Viri naufragium, domûs tempestas, quietis impedimentum, vite captivitas, quotidianum damnum, voluntaria pugna, sumptuosum bellum, convivia fera, leæna complectens, exornata Scylla, animal malitiosum, necessarium malum.

VI. (f) Non desunt tamen illustres matronæ, quæ salutem mariti etiam suæ posthabebant. Nobile sacris in litteris huius rei documentum

(f) *Illiustrium matronarum fides & charitas erga maritos.*

mentum dedit Michol, quæ conjugem suum Davidem parentis Saulis furori mirâ solertiâ subduxit, dum eô clam emissô, pro loco viri simulacrum eius in lectulo supposuit, & regios satellites elusit. 1. Reg. 19. Memorable est facinus feminarum Lacanarum, quæ captivos viros, mutatis vestibus liberârunt, ipsæque in captivorum locum se substituerunt. Plutarch. Quod etiam de nostris legimus, quæ tam effictim maritos suos amaverunt, ut Conrado III. Imp. adversus Guelfonem, Bavariae ducem, bellum gerente, oppidumque Winsbergam in ditionem accipiente, cùm fieret matronis gratia efferendi, quidquid humeris portare possent, illæ neglecto auro, & omni mundo muliebri, maritos suos humeris susceptos exportarent, admirante & collaudante mulierum fidem Cæsare. Jo. Navel. vol. 2. generat. 38. an. 1138. Majus etiam conjugalis amoris argumentum extitit, quod subdo. In expeditione adversus Syros, Robertus Britanniæ Rex, gladio venenato, luculentam in brachio acceperat plagam, itaque insederat malum, ut in patriam reversus sanitati non posset restituiri, nisi pus virulentum humano ore extraheretur, respuit Rex medicinam, facienti exitiosam, Regina facinus supra virum ausa, noctu solutis vulneris fasciis, primùm infcio marito, post etiam connivente, venenum fugendo elicuit, & plagam medicis præbuit facillimè curandam. Georgius Viviennus lib. 2. de offic. probi patrisfamilias. c. 13. & ex eo Georgius Stengelius de matrimon. c. 24. Idem beneficium contulit Eduardo Regis Angliae primigenio filio uxori, Regis Hispaniæ filia. loc. cit. ex Roderico Santio p. 1. hist. c. 4. Adeò lingua feminarum vel pessimum telum, vel optimum est medicamentum. De Eriphyla Cicero 4. Verr. Eriphylam accepimus in fabulis ea cupiditate fuisse, ut cùm vidisset monile, ut opinor, ex auro & gemmis, pulchritudine eius incensa, salutem viri proderet. Similis istius (Verris Cupiditas) hoc etiam acrior atque insanior, quod illa cupiebat id quod viderat: huius libidines non solum oculis, sed etiam auribus excitabantur.

VII. (g) De Amphiarae sub terras raptu eleganter differit in Labyrintho cap. 5. p. 1. Stengelius. Amphiaraus vates Argivus & augur, cùm prævideret fore, ut in bello Thebanus interiret, terræ diruptione absorbendus, diu pertinaciter domi latitavit. Sed ut plerūmque loquax & infida est mulierum natio, tandem ab uxore proditus, persanè invitus ab Adrausto ad bellum est pertractus. Ubi cùm manu pariter ac ferro strenuus, viatrice curru sublimis pugnaret.

----- ecce

(g) Peccatoris cum Amphiarae comparatio.